

การวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานล่าช้าของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชั้นปีที่ 1/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

โดย

นายณัฐพล สุนทร
ครูผู้สอน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

วิทยาลัยเทคนิคพัทยา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เกี่ยวกับการพัฒนาความรับผิดชอบต่อของนักเรียนในการส่งงานในวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้จัดทำแบบบันทึกพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนในการส่งงานแบบฝึกหัดซึ่งได้ข้อสรุปว่าในตอนแรกของงานวิจัยนักเรียนบางคนยังไม่สามารถปรับตัวเองให้มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายแต่เมื่อได้รับการกดดันจากครูผู้สอนนักเรียนสามารถปรับปรุงความรับผิดชอบต่อตนเองในการส่งงานได้มากยิ่งขึ้น

สารบัญ

เนื้อหา

หน้า

1. คำนำโครงการวิจัยในชั้นเรียน

1

2. ขั้นตอนในการพัฒนา	3
3. สรุปผลการพัฒนา	5
4. ภาคผนวก	6
5. แบบฝึกหัดและใบงานที่ใช้ในงานวิจัย	9

คำนำ

แบบการวิจัยฉบับนี้เป็นการทำการวิจัยเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการส่งงานของนักเรียนในรายวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/1 วิทยาลัยเทคนิคพญา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ทำเป็นแบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนที่มีความรับผิดชอบอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา สาเหตุของการจัดทำงานวิจัยขึ้นนี้เพื่อต้องการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในส่งงานในทุกๆ ชิ้นงานตามกำหนดเวลาที่ครูสั่งให้เป็นลักษณะนิสัยที่ดีติดตัวนักเรียนไป และจะได้เป็นพื้นฐานในความรับผิดชอบในทุกๆ ด้านของนักเรียนที่ต้องนำไปใช้จริงๆ ในชีวิตประจำวัน

ดังนั้นในการจัดทำแบบการวิจัยขึ้นนี้ข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และเป็นการปลูกฝังนิสัยให้กับนักเรียนในด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลามากยิ่งขึ้น

นายณัฐพล สุนทร
ผู้ทำการวิจัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ความวิตกอย่างหนึ่งของคนที่เป็นครู คืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรา กำลังสอนนั้น เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามที่เราถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขา รู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรากำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆ ได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเอง ครูไม่สามารถจะทำให้เขาได้ สิ่งที่เราจะทำได้ คือ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ คือ ต้องทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างกระตือรือร้น (active learning) และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จาก การจัดชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะรับรู้ได้ว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ (self - awareness) เช่น การเขียนไดอารี่ที่ พูดถึงการเรียน ปัญหาที่พบ และสิ่งที่ได้เรียนการจัดชั้นเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะ ได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย ผู้เรียนควรจะได้รู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนว่า เด็กในชั้นมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขา กำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไร ไดอารี่เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถบันทึกกระบวนการเรียน งานที่เขาทำ และยังใช้เป็นสื่อที่ครูกับเด็กจะติดต่อสื่อสารกันโดยไม่จำเป็นต้องนำเรื่องนั้นเข้ามาพูดในห้องเรียน การเขียนไดอารี่จะช่วยให้ผู้เรียนได้คิดย้อนไปถึงกระบวนการที่เขาเรียนรู้แล้วเขียนบรรยายออกมา (reflective) การที่เขาต้องเขียนบรรยายถึงวิธีการและขั้นตอนในการเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงกระบวนการการเรียนรู้ ข้อดีและข้อด้อยของตัวเอง ซึ่งจะทำให้เขา รู้ตัวและปรับปรุงตัวได้ และยังทำให้เขารู้ว่ากำลังเรียนอะไร

ส่วนผู้เรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/1 ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนดทำให้เกิดปัญหาต่อการเรียนการสอน ครูจึงควรร่วมกันฝึกผู้เรียนให้ตระหนักถึงความสำคัญกระบวนการการเรียนรู้จะช่วยให้เขามีความมั่นใจที่จะเรียนรู้ได้ตลอด

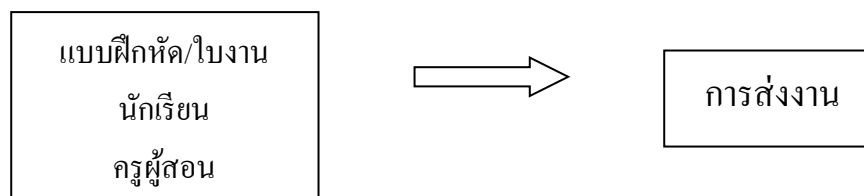
จุดมุ่งหมาย

ให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการส่งงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและปลูกฝังความรับผิดชอบ

ตัวแปรที่ศึกษา

การส่งงานของนักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

หลังจบการวิจัยผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการส่งงานและสามารถนำชิ้นงาน ใบงานไปใช้ในวิชาอื่นๆ และผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยอ้างอิง

"ดินที่พอกหางหมู มีแต่จะเพิ่มมากขึ้นๆและถ่วงหมูให้กินอยู่หลับนอนไม่เป็นสุขยิ่งๆ ขึ้นไปฉันทนาการที่ปล่อยทิ้งไว้คั่งค้าง ก็มีแต่จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นและถ่วงความเจริญก้าวหน้าทั้งแก่ตนเอง และหมู่คณะฉันนั้น ค่าของคนอยู่ที่ผลของงานหากปล่อยการงานให้คั่งค้างก็เท่ากับกำลังทำลายค่าของตนเอง"

เหตุที่ทำให้งานคั่งค้างคือ

1. ทำงานไม่ถูกกาล ยังไม่ถึงเวลาทำก็ใจร้อนด่วนไปทำ แต่พอถึงเวลาควรทำกลับไม่ทำ เช่น ตอนแดดออกมัวไปถูบ้าน พอฝนตกกลับไปซักเสื้อผ้า ตากเท่าไรก็ไม่แห้ง หรือตอนเด็กไม่ยอมเรียนหนังสือ เทียวสำมะเลเทเมา พอแก่เฒ่าจะมาเรียนก็เรียนไม่ไหวแล้ว

2. ทำงานไม่ถูกวิธี ทำผิดขั้นตอน ผิดลำดับ เช่น จะทำความสะอาดบ้าน ก็ไปกวาดพื้นก่อน แล้วกวาดเพดานทีหลัง ฝุ่นผงต่างๆ ก็ตกลงมาต้องกวาดพื้นใหม่อีก เป็นต้น

3. ไม่ยอมทำงาน ชอบผัดวันประกันพรุ่ง หรือหาเหตุต่างๆ นานามาอ้าง เช่น รอฤกษ์รอยาม พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า ถ้าเราจะทำความดีเมื่อไร ฤกษ์ก็ดีเมื่อนั้น ไม่ต้องรอ ทำไปได้เลย ประโยชน์ย่อมเป็นฤกษ์ของประโยชน์เอง"ประโยชน์ย่อมล่วงเลยคนโง่ ผู้มัวรอฤกษ์ยามอยู่ ประโยชน์เป็นฤกษ์ของประโยชน์เอง ดวงดาวจักทำอะไรได้"

ความหมายของวินัย

ในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของวินัย มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้
 สุชา และสุรางค์ จันทรธรม (2515 : 10) ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึงการรู้จักปฏิบัติตามระเบียบและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ซึ่งกลุ่มได้ตกลงกันตั้งขึ้นสำหรับสมาชิกปฏิบัติเพื่อช่วยให้สังคมนั้น ๆ อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น มีความสุขและความสำเร็จ โดยอาศัย การฝึกอบรมให้รู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง
 สุดใจ เหล่าสุนทร (2517 : 8) ให้มีความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึง การงดเว้นไม่กระทำความผิดหรือความชั่วต่างๆ โดยเกรงหลังการลงโทษจากภายนอก ถ้าบุคคลเกิดความคิดหรือรู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควรประพฤติ แล้วประพฤติในสิ่งที่ควรประพฤติ และงดเว้นในสิ่งที่ควรงดเว้น เรียกว่า การมีวินัยในตนเอง คำว่า "วินัย" จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ ข้อบังคับ

พระราชวรมนี (2520 : 2) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึง ข้อบัญญัติที่ว่าเป็นหลักกำกับความประพฤติให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอกัน

สุโท เจริญสุข (2520 : 6) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่อยู่ใน การควบคุมอันก่อให้เกิดผลดีและความก้าวหน้าทั้งมวล พฤติกรรมอันอยู่ในการควบคุมนี้ รวมถึงการควบคุมตนเองด้วย

H.B. English and A.C.English (1968 : 40) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึงการควบคุมที่ดำเนินการ โดยผู้มีอำนาจเหนือกว่า และมีการลงโทษถ้าทำผิด

James Drever (1972 : 35) ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง การควบคุมการกระทำไม่ว่าจะเป็นการบังคับบัญชาจากภายนอกหรือโดยตนเอง

Carter V.Good (1973 : 15) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึง กระบวนการหรือผลการควบคุมหรือการบังคับความต้องการ แรงกระตุ้น ความปรารถนาหรือความสนใจ เพื่อให้เป็นไปตามอุดมคติหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้

จากการศึกษาความหมายของคำว่า วินัย ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วินัย หมายถึงระเบียบกฎเกณฑ์ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่นมีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกอบรมให้ รู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีมีวินัย เกิดจากการปลูกฝังของผู้ที่ใกล้ชิดและสิ่งแวดล้อมจนกระทั่งเด็กมีเจตคติที่ดี มีความคิดเห็น มีกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง ตลอดเวลาและ สม่ำเสมอ ซึ่งความคิดเห็นหรือเจตคติที่เกิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดได้ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ (วันเพ็ญ วัฒนาผล. 2537 : 21)

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนว ความคิดต่าง ๆ เช่น จากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่น ๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่ แตกต่างกันไป ดังนั้น เจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลแล้วพัฒนาการและความเติบโตของคนนั้น ๆ

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดเจตคติของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบเจตคติของคนของตนเอง พอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่ น้อง และบุคคลอื่น ๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีเจตคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น เจตคติต่อศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/1 จำนวน 7 คน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/1 ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้า จำนวน 7 คน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

วิธีดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกเด็กที่ขาดความรับผิดชอบเรื่องการทำงาน
2. เรียกนักเรียนเข้าพบพูดคุยเพื่อแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล
3. ติดตามผลการส่งงานในวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้า
4. ตรวจสอบความความรับผิดชอบเรื่องการทำงาน จากครูที่ปรึกษา
5. รวบรวม และสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกหัดในบทเรียน

แบบบันทึกพฤติกรรมนักเรียนในการส่งงาน

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล/ผลการแก้ปัญหาจากการนำไปปฏิบัติจริง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่เตรียมไว้และนำไปใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/1 จำนวน 7 คน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพญาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 แล้วพบว่าในระยะเริ่มแรกของงานวิจัยนักเรียนบางคนขาดความรับผิดชอบในการส่งงานแต่เมื่อได้รับการกระตุ้นจากครูในแต่ละรายวิชามีการส่งงานและการปฏิบัติงานได้ดีขึ้นในระดับหนึ่งแต่ยังคงต้องมีการทวงถามในบางครั้งนักเรียนยังมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองไม่มากพอในระดับที่คาดหวังว่าควรจะเป็น ข้าพเจ้าจึงได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการจัดทำใบบันทึกการส่งงานในนักเรียนที่มีปัญหาและใช้คะแนนเข้ามาเป็นเครื่องจูงใจในการส่งงานของนักเรียนซึ่งภายหลังจากการทำการแก้ไขดังนี้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานที่ดีขึ้น

ผลการสำรวจพฤติกรรมการส่งงานวิชาคณิตศาสตร์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/1 จำนวน 7 คน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพญาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 พบว่ามีนักเรียนจำนวน 2 คน ที่มีผลการส่งงานน้อยมากจึงสนใจจะนำนักเรียน 2 คนนี้มาทดลองแก้ปัญหาการส่งงาน

รายชื่อนักเรียน 2 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

ลำดับ	รายชื่อ-นามสกุล	กลุ่มเรียน	ส่งใบงาน	หมายเหตุ
1	นายกิตติชัย เกตุแจ้	1/1	1	(8 ขึ้น)
2	นายณัฐปคัลภ์ เอกกฤษ	1/1	3	(8 ขึ้น)

บันทึกผลการส่งงานแบบฝึกหัด ท้ายบทที่ 1

รายนามนักเรียน	การส่งงานแบบฝึกหัด ครั้งที่ 1 ท้ายบทที่ 1	การติดตามงาน ครั้งที่ 2	การติดตามงาน ครั้งที่ 3
นายกิตติชัย เกตุแจ้	มีแบบฝึกหัดทั้งหมด 11 ข้อ ทำส่งเพียง 3 ข้อ	ไม่มีการทำแบบฝึกหัด เพิ่มเติมจากเดิม	ทำงานส่ง 7 ข้อ ครูบันทึกใน สมุดพฤติกรรมและทำการ แก้ไข โดยการให้ ทำ แบบฝึกหัดที่เหลือในชั่วโมง เรียน
นายณัฐปคัลภ์ เอกกฤษ	ทำแบบฝึกหัดส่ง 4 ข้อ	ทำครบทุกข้อ แต่ แบบฝึกหัดไม่ถูกต้อง 6 ข้อให้กลับไปแก้ไขและ ส่งในครั้งต่อไป	ทำส่งครบและถูกต้อง

บันทึกผลการส่งงานแบบฝึกหัด ท้ายบทที่ 2

รายนามนักเรียน	การส่งงานแบบฝึกหัด ครั้งที่ 1 ท้ายบทที่ 2	การติดตามงาน ครั้งที่ 2	การติดตามงาน ครั้งที่ 3
นายกิตติชัย เกตุแจ้	มีแบบฝึกหัดทั้งหมด 8 ข้อ ไม่ทำงานส่ง	ไม่มีการทำแบบ ฝึกหัดเพิ่มเติมจาก เดิม	ทำงานส่ง 5 ข้อ ครูบันทึก ในสมุดพฤติกรรมและทำ การ แก้ไข โดยการให้ ทำ แบบฝึกหัดที่เหลือในชั่วโมง เรียน
นายณัฐปคัลภ์ เอกกฤษ	มีแบบฝึกหัดทั้งหมด 8 ข้อ ไม่ทำงานส่ง	ทำครบทุกข้อ แต่ แบบฝึกหัดไม่ถูกต้อง 3 ข้อให้กลับไปแก้ไข และส่งในครั้งต่อไป	ทำส่งครบและถูกต้อง

บันทึกผลการส่งงานแบบฝึกหัด ท้ายบทที่ 3

รายนามนักเรียน	การส่งงานแบบฝึกหัด ครั้งที่ 1 ท้ายบทที่ 3	การติดตามงาน ครั้งที่ 2	หมายเหตุ

นายกิตติชัย เกตุแจ้	มีแบบฝึกหัดทั้งหมด 9 ข้อ ทำแบบฝึกหัดเสร็จตามที่ครู สั่ง		แจ้งให้นักเรียนทราบว่าเก็บ คะแนนแบบฝึกหัดท้ายบทเป็น คะแนนสอบปลายภาคเรียน 10 คะแนน
นายณัฐปคัลภ์ เอกกุกัทพ	มีแบบฝึกหัดทั้งหมด 9 ข้อ ทำแบบฝึกหัดเสร็จตามที่ครู สั่ง		

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

การวิจัยการปลูกฝังความรับผิดชอบเรื่องการส่งงานของนักเรียนเริ่มจากแบบสำรวจการส่งงานในวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้าจากแบบฝึกหัดจำนวน 8 หน่วย และนำผลการบันทึกการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/1 จำนวน 7 คน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพญาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ห้องเรียนมาสัมพันธ์กับการบันทึกผลการส่งงานของวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้า เมื่อนักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 1 ครั้งแรก นักเรียนส่วนใหญ่ทำงานส่งตามกำหนดเวลาที่มอบหมายให้ พบนักเรียน 1 ถึง 2 คน ในแต่ละห้องไม่ส่งงานตามกำหนด ครูได้มอบหมายให้กลับไปทำงานให้เสร็จเพื่อส่งงานในชั่วโมงเรียนถัดไป เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกให้มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลาในการส่งงานและมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ

มอบหมายเพื่อเป็นพื้นฐานนิสัยที่ดีให้กับนักเรียนหลังจากนั้นมีการแจ้งให้นักเรียนทราบผลการทำงานของนักเรียน ในกรณีที่นักเรียนไม่ตั้งใจทำงาน ทำงานเพื่อให้เสร็จ ๆ ไป จะได้ไม่โดนบันทึก ครูแก้ไขโดยการให้นักเรียน กลับไปแก้ไขงานที่ทำ เพื่อทำให้นักเรียนทราบว่าการทำงานในครั้งต่อไปต้องทำงานให้เรียบร้อยและเสร็จให้ทันเวลาที่ครูกำหนด ผลที่ได้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเองในการทำงานครั้งต่อไปได้ดีขึ้น ผลการทำงาน แบบฝึกหัด 3 หน่วย นักเรียนมีการพัฒนาระดับการส่งงานของตนเองดีขึ้นเป็นลำดับ สำหรับนักเรียนที่ทำงาน ส่งตรงเวลาเดิมอยู่แล้วก็มีการพัฒนาในด้านความเรียบร้อยของงานเพิ่มมากขึ้นจากเดิมอีกด้วย

ข้อคิดที่ได้จากการวิจัย

1. ควรมีการสำรวจการส่งงานในทุกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับ ปวส.1
2. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงานเลย
3. มอบรายชื่อผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องการส่งงานให้ครูในระดับชั้น ปวส.1 เพื่อดำเนินการแก้ปัญหาใน ลำดับต่อไป

บรรณานุกรม

พรนภิส ดาราสว่าง (2545), การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ,
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

